

KRALJ KONAN

KNJIGA PRVA

GRIMIZNA TVRĐAVA

— — — — —
FENIKS NA MAČU

KRALJ KONAN – KNJIGA PRVA

KRALJ KONAN: GRIMIZNA TVRĐAVA

KRALJ KONAN: FENIKS NA MAČU

Po pripovetkama Roberta Ervina Hauarda

DARKWOOD, 2017.

Glavni urednik:

SLOBODAN JOVIĆ

Urednik:

PETAR JANDRIĆ

Prevod:

PETAR JANDRIĆ

Lektura:

SNEŽANA GLIGORIJEVIĆ

Upis teksta:

NENAD MARINKOVIĆ @ PERO I MIŠ

Dizajn:

SAVO KATALINA

Tehnički urednik:

MARKO POZNAKOVIĆ

Darkwood d.o.o., Beograd
e-mail: info@darkwood.co.rs
www.darkwood.co.rs
011/2622-867
064/6465-755

Štampa: Rotografika, Subotica

Mike Richardson – Dark Horse President and Publisher

Philip R. Simon – Editor

Conan © 2011, 2012, 2013, 2017 Conan Properties International LLC (“CPI”).

CONAN, CONAN THE BARBARIAN, THE SAVAGE SWORD OF CONAN, HYBORIA, and related logos, characters, and distinctive likenesses thereof are trademarks or registered trademarks of CPI. All rights reserved. Dark Horse Books® and the Dark Horse logo are trademarks of Dark Horse Comics, Inc., registered in various categories and countries. All rights reserved.

This volume collects KING CONAN: THE SCARLET CITADEL issues #1-4 and KING CONAN: THE PHOENIX ON THE SWORD issues #1-4, originally published by Dark Horse Comics, Inc.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
ISBN 978-86-6163-445-1
COBISS.SR-ID 246748172

UVOD

DVE KRUNE

Kada se među ljubiteljima devete umetnosti povede priča o Konanu u stripu, prva asocijacija su imena dve izdavačke kuće – *Marvel* i *Dark Horse*. Iako je Konan imao izlete u strip i pre nego što se 1970-ih skrasio u *Marvelu*, tek su pod njihovim okriljem stvorene upečatljive adaptacije, dostojne najpoznatijeg izmaštanog varvarina. Između 1970. i 2000. godine, *Marvel* je izdao blizu četiri stotine epizoda o Konanu raspoređenih u više različitih serijala, među kojima se dugovečnošću izdvajaju *Conan the Barbarian* i *Savage Sword of Conan*. Ta dugovečnost, koja je retkost u svetu stripa, rezultat je prepoznatljivog šablona koji su stvorili brojni talentovani umetnici radeći na tim naslovima. Međutim, s vremenom su se ukusi čitalaca menjali, te se Konanovo dugo i uspešno gostovanje u *Marvelu* završilo 2000. godine.

Nekoliko godina kasnije licenca je prešla u ruke izdavačke kuće *Dark Horse*. Novi autorski tandemi puni kreativnog naboja bili su spremni da se okušaju na ovom naslovu, da ga modernizuju i utisnu mu lični pečat. Verujemo da će njihova imena jednoga dana stajati pored velikana kao što su Roj Tomas, Džon Bjurema, Bari Smit, Erni Čan, Alfredo Alkala i drugi.

Dark Horse svoj prvi serijal o Konanu pokreće 2004. godine i poverava ga scenaristi Kurtu Bjusiku i crtaču Keriju Nordu. Njihov rad je odstupio od ustaljenog *Marvelovog* šablona, kako vizuelno tako i scenaristički. Moderniji pristup se isplatio – serijal su odlično prihvatili i čitaoci i kritičari. Na krilima tog uspeha *Dark Horse* pokreće brojne mini-serijale, dok matični – uz povremenu promenu numeracije i naziva – traje i danas.

Obe izdavačke kuće imale su posebna izdanja koja su se bavila Konanovim kraljevskim periodom, i to pod istovetnim naslovom – *King Conan*.¹ Zanimljivo je, međutim, da se u slučaju tih serijala pristupi dva izdavača znatno razlikuju. Pokušaćemo da ukratko – jer Konan prezire duga raspređanja – sagledamo okolnosti koje su uslovile tu razliku.

Većina priča o Konanu koje je napisao Robert E. Hauard smeštena je u period pre nego što je varvarin osvojio krunu Akvilonije, dok je kraljevski period zastupljen u svega tri priče: *Feniks na maču*, *Grimizna tvrđava* i *Zmajev čas*. Postoji i jedna nedovršena priča (*Wolves beyond the border*), ali nju ovom prilikom nećemo uzeti u obzir. Kasnije su

---

1. *Marvel* je svoj serijal *King Conan* posle prvih devetnaest epizoda preimenovao u *Conan the King*.

druga dva autora, L. Sprag de Kamp i Lin Karter, napisala još mnogo priča smeštenih u kraljevski period i pomogla da Konan nastavi da živi i u godinama posle smrti svoga tvorca. Jedna od značajnijih novina koju su uneli bio je Kon, sin Konanov. Međutim, Hauardov upečatljivi stil nije lako imitirati, a još ga je teže nadmašiti.

Marvel je direktno adaptirao sve tri Hauardove priče, ali nijednu u okviru *King Conan* naslova. Kada je on pokrenut, *Marvel* se u potrazi za inspiracijom okrenuo pričama Spraga de Kampa i Kartera. Novi serijal je dodeljen udarnom autorskom dvojcu koji su činili Roj Tomas i Džon Bjurema, dva veoma poznata imena kada su u pitanju Konanovi doživljaji u stripu. Međutim, oni se nisu dugo zadržali za kormilom, te je *King Conan* prešao u ruke drugih crtača i scenarista. Iako je u pitanju bio tromesečni naslov na većem broju strana, u njemu se ipak nije mnogo odstupilo od ustaljenog šablona.

Dark Horse se odlučio za potpuno drugačiji pristup. Priče o kralju Konanu poverene su dokazano uspešnom i uigranom tandemu koji su činili scenarista Timoti Truman i crtač Tomas Đorelo. Umesto pokretanja novog dugotrajnog serijala, odlučeno je da se priče o kralju Konanu ispričaju u više zasebnih mini-serijala koji će se zasnovati isključivo na Hauardovim pričama. Takav format nije dozvoljavao opširnost, pa je odlučeno da se svaka priča adaptira u četiri epizode, izuzev *Zmajevog časa*, kome

je zbog obimnosti dopušteno da bude obrađen u dvanaest epizoda. U tako mali broj epizoda, Truman je uspeo da ubaci čak i neke nove elemente – poput sekvenci između princa i Vazira u redovnom serijalu *Conan* (koje je osmislio Kurt Bjusik), Truman se odlučio da Hauardove priče obogati novim likom, pisarom Pramismom, a da pripovedanje prepusti samom Konanu. Taj potez nije bio lišen rizika, ali krajnji ishod je bio pozitivan. Možda jedan od razloga uspeha leži u tome što Truman nije dodavao mnogo svog teksta, već je pomenute sekvence ispunio Hauardovim rečima, prilagođavajući ih po potrebi.

Odlukom da mini-serijali *King Conan* izlaze u razmaku od skoro godinu dana, uredništvo kuće *Dark Horse* je Tomasu Đorelu ostavilo dovoljno vremena da sam ilustruje celokupni materijal, bez pomoći gostujućih crtača. To je naslovu obezbedilo vizuelni kontinuitet, a Đorelo je to iskoristio na najbolji mogući način. Njegov kralj Konan prosto ostavlja bez daha. Ne bi bilo u redu da ne pomenemo Hosea Viljarubiju, iskusnog koloristu koji je bio zadužen da te mini-serijale oboji.

U svetu stripa nije čest slučaj da se sve kockice sklope kako treba: scenario, crtež, kolorit i promišljeno uredništvo. Na sreću čitalaca, mini-serijali *King Conan* su stvarani upravo u takvim uslovima, te rezultat nije izostao. Verujemo da bi i Hauard na njih bio ponosan.

KRALJ KONAN

GRIMIZNA TVRĐAVA

Scenario

TIMOTI TRUMAN

Crtež

TOMAS ĐORELO

Kolor

HOSE VILJARUBIJA

Unos teksta

RIČARD STARKINGS
i DŽIMI BETANKUR (COMICRAFT)

Naslovne strane originalnih svezaka

DERIK ROBERTSON

i koloristi DEJV STJUART i RIČARD KLARK

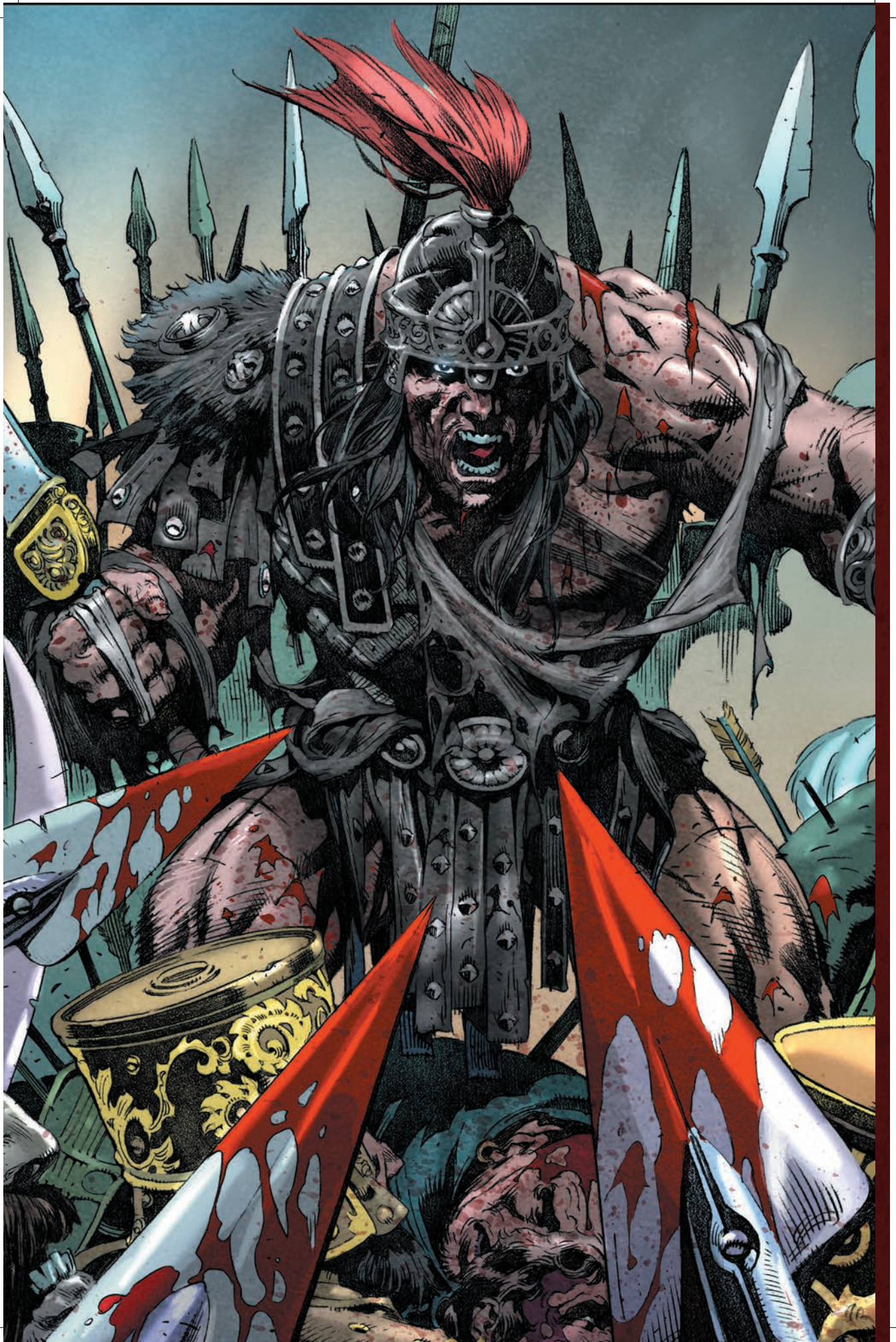

Naslovna strana integralnog izdanja

DŽERALD PAREL

Ovo je adaptacija izvorne priče Roberta E. Hauarda, tvorca Konana.

PREDGOVOR

Kada je reč o beleženju doživljaja njegovog najpopularnijeg lika, Konana, Robert E. Hauard je za svega četiri godine napisao mnogo materijala. Kao što većina poštovalaca njegovog dela zna, Robert E. Hauard nije svojim čitaocima hronološki predstavio Konanove podvige. *Grimizna tvrđava* i *Feniks na maču* (sledeća priča koju ćemo Tomas Đorelo i ja adaptirati) bile su među prvim pričama o Konanu koje je Hauard 1932. godine prodao magazinu *Weird Tales*. Dve godine kasnije je napisao *Zmajev čas* – još jednu pripovest smeštenu u Konanov kraljevski period (kažu da je tu novelu prodao za pet stotina dolara). Sve priče koje su nastale između pomenutih, proizvoljno su beležile razne faze Simerijančeve krvave karijere. U tim su pričama čitaoci otkrili da je Simerijanac stekao slavu živeći kao lopov, najamnik, vođa pirata, starešina razbojnika, pustolov, izviđač i, konačno – kralj Akvilonijskog carstva.

Samo tri meseca pre nego što je sebi oduzeo život, u pismu odanom obožavaocu P. Skajleru Mileru iz 1936. godine, Hauard kaže sledeće: *Konan je, bar ja tako mislim, dugo bio kralj Akvilonije, a ta je vladavina bila burna i nemirna u vreme kada je hibernijska civilizacija dosegla svoj zenit i kada*

su svi kraljevi gajili imperijalne ambicije. U početku su njegove bitke bile odbrambene, ali mišljenja sam da je na kraju bio primoran da vodi osvajачke ratove kako bi opstao. A da li je uspeo da izgradi svetsko carstvo, ili je u tom pokušaju stradao, to već ne bih znao.

On je mnogo putovao – ne samo pre nego što je postao kralj nego i posle toga. Proputovao je Kitaj i Hirkaniju, pa čak i slabo poznate oblasti severno od Kitaja i južno od Hirkanije. Posetio je čak i bezimni kontinent na zapadnoj hemisferi i lutao okolnim ostrvima.

To me je pismo oduvek intrigiralo zato što se gotovo čini da Hauard prenosi Mileru svoja razmišljanja o životu neke davno zaboravljene istorijske ličnosti, a ne o liku kojeg je sam izmaštao. Međutim, Hauard jednu stvar jasno stavlja do znanja: bilo da je Konana vodilo njegovo pero ili da je teksaškog pisca nadahnjivao neki bizarni vid genetskog sećanja, Konan je imao dug, buran život i decenijama je vladao svojim kraljevstvom.

Kada su me *Dark Horse* i *Conan Properties* zamolili da radim na mini-serijalu *Kralj Konan*, ni trenutka se nisam premišljao. Priče o Konanu koje je Hauard smestio u drugu polovinu Simerijančevog života oduvek su mi bile najomiljenije.

Pošto sam skoro četiri godine proveo pišući mesečni serijal *Konan*, pozeleo sam da u mini-serijalu isprobam nov pristup – nešto što *Grimiznu tvrđavu* ne bi učinilo pukim ilustrovanjem izvorne pripovetke.

Tokom poslednje godine rada na mesečnom serijalu, probao sam da se udaljim od korišćenja nekog nepoznatog, sveznajućeg naratora koji pripoveda Konanove priče. Pozeleo sam da prateća objašnjenja saopštava glas nekog lika koji se pojavljuje u priči. To svakako nije revolucionaran pristup naraciji u stripu, ali je bio neuobičajen u stripovima o Konanu. Prvi put sam ga isprobao u epizodi *Akivašina pesma*¹ (*The Song of Akivasha*), originalnoj priči o Konanu koju sam preradio zajedno sa svojim sinom Benom. U njoj smo iskoristili jednu od upečatljivih sporednih junakinja *Zmajevog časa* i dodelili joj glavnu ulogu, te smo nju slušali kako govori o svom životu i prvom susretu s Konanom. Srećom, priča je postigla uspeh. Dopala se čitaocima.

Tim sam se pristupom ponovo poslužio kada smo ilustrator Tomas Đorelo i ja adaptirali Hauardovu priču *Mesečeve železne senke*, koju smo iskoristili kao poslednje poglavlje mesečnog serijala *Konan Simerijanac*. U toj avanturi narator je bila Olivija, tragična ali snalažljiva princeza koja je postala robinja. Ubrzo smo uvideli da je pripovedanje iz njenog ugla unelo u priču neke finese koje se verovatno

ne bi mogle postići na neki drugi način. Čitaocima se i to dopalo.

Hauardove izvorne priče u čitaocu stvaraju utisak da se nalazi pokraj svetlosti logorske vatre ili fenjera i sluša pripovedača kako plete priču. Međutim, Hauard retko pripoveda u prvom licu. Zato me je veoma iznenadilo otkriće da pripovedanje u prvom licu unosi u njegove priče više neposrednosti i života.

I tako sam, kada je na red došla adaptacija *Grimizne tvrđave*, bio spreman na veliki korak koji bih ranije, kao veliki Hauardov privrženik, smatrao pravim svetogrđem:

Da pustimo Konana da sam ispriča priču.

Zvučalo je dobro. Međutim, da li sam mogao da pronađem postupak koji bi učinio da zagriženi Hauardovi poklonici prihvate takav pristup? Mozgajući o tome, prisetio sam se dveju stvari – Hauardovih reči u pismu P. Skajleru Mileru koje su govorele o dužini Konanove vladavine i Hauardovog čuvenog odlomka iz Nemedijanskih hronika, koji su *Dark Horse* i *Marvel* često i vešto citirali u mnogobrojnim izdanjima *Konana*:

Tu stiže Konan Simerijanac, crnokos, smrknuta pogleda, s mačem u ruci; lopov, pljačkaš, ubica, čovek ogromne sete i ogromne radosti, da svojim u sandale obuvenim stopalima gazi draguljima optočena prestolja Zemlje...

1. Ta se epizoda zapravo zove *Akivašina tuga* (*Sorrow of Akivasha*), prim. ur.

Kao i mnoge Hauardove poklonike, oduvek me je fascinirao njegov nagoveštaj postojanja Nemedijanskih hronika – kao što je fascinirao i Kurta Bjusika, jednog od spisatelja Konana, koji ih je majstorski koristio u segmentima *Princa i Vazira* u prvim epizodama mesečnog serijala *Konan (Dark Horse)*. Nagoveštavajući postojanje tih hronika, Hauard je u nama pobudio prizor polica pretrpanih plesnivim knjigama i svicima – a negde u toj gomili, nalazili su se čitavi to-movi posvećeni čuvenoj vladavini mračnog i gnevnog osvajača po imenu Konan.

Koji je Nemedijanac sakupio sve te letopise? Šta su bili njegovi izvori? Da li su te sabrane priče bile samo legende koje su se vekovima prenosile od pripovedača do pripovedača, od istoričara do istoričara?

Takvi letopisi su mi bili poznati – doduše, u oblasti američke istorije. I sâm sam se latio pravog istorijskog istraživanja dok sam radio na svojim grafičkim romanima *Wilderness* i proznoj istorijskoj knjizi *Straight up to see the sky*, a oba su se bavila dolinom Ohaja u 18. veku. Radeći na tim knjigama, saznao sam za Drejperove rukopise – arhivu svedočanstava i pisama koju je istoričar Lajman K. Drejper prikupio od početka do sredine 19. veka, sada smeštenu na Viskonsinskom univerzitetu. Kao strastveni izučavalac perioda Revolucije, Drejper nije želeo da se oslanja na informacije iz druge ruke kakvih je bilo u knjigama drugih istoričara. Umesto toga je pronašao žive svedoke koji su

mu mogli dati autentične podatke o svom životu i zbivanjima u naseljima zapadno od Alegenija tokom 18. veka.

Setivši se Drejperovog dela, morao sam se zapitati: šta ako su Nemedijanske hronike plod sličnog poduhvata? Posvećenih učenih ljudi koji marljivo beleže svedočenja u prvom licu o vremenu *kada je hiborijska civilizacija dosegla svoj zenit...*

I tako sam uveo mladog Pramisa, pisara iz Reda hroničara. Moram priznati da sam veoma zadovoljan krajnjim rezultatom – a velike zasluge pripadaju raskošnom talentu gospodina Đorela. Zbilja, kada sam video prve, olovkom rađene Tomasove skice ostarelog, ožiljcima prekrivenog, ali još veoma postojanog kralja Konana, znao sam da će to biti adaptacija kojom ćemo moći da se ponosimo.

Kada je došao red na adaptaciju Hauardovih reči i vođenje njegovih likova, još jednom sam, kao i toliko puta ranije, uvideo koliko je teško slikovne verzije njegovih priča učiniti podjednako uzbudljivim kao što su to bili prozni predlošci. Vama koji ste upoznati s izvornom pričom, ostavljam da uočite sitne izmene koje smo tu i tamo učinili. Nadam se da ćete biti zadovoljni.

To bi bilo to. Dosta je brbljanja. Sada se udobno zavalite u svoj omiljeni divan, otvorite vrč vina ako vam je pri ruci i uđite u tamnice *Grimizne tvrđave*.

Timoti Truman,
Lankaster, Pensilvanija, jun 2011.

POGLAVLJE PRVO

DA
RI
CK
2010

„A što bih ja tavorio u prošlosti kada mogu da sanjam o stvarima koje me *tek* čekaju? Ipak, nikada mi nije bilo mrsko da ispričam priču. Posebno kada mi je pehar pun svežeg vina... i kada još jedan vrč valja dokrajčiti...”

SAMAR - LETNJA
PALATA KRALJA
AKVILONIJE.

POPUŠTATE
LI DA UPEM U
VAŠE ODAJE, MOJ
GOSPODARU?

AKO BAŠ
MORAŠ. KO SI TI,
MOMČE?

JA SAM PRAMIS,
MILOSTIVI, IZ NEMEDIJE.
PIŠAR IZ REDA HRONIČARA.
POSLOAO ME JE...

...SAVETNIK
PUBLIJE, DA,
ZNAM. LIPOZORIO
ME JE.

MATORI,
SENILNI JARAC.

MISLI LI
ON DA NE UMEM
BOLJE DA PRO-
VODIM SVOJE
VEČERI?

MOJ KRALJU, GOSPODAR PUBLIJE SMATRA DA JE VREME DA SE ZABELEŽI **POVEST** VAŠE VLADAVINE KAKO BI SE BUDUĆI NARAJTAJI MOGLI LIPOZNATI SA VAŠIM POSTIGNUĆIMA... VAŠOM **SLAVOM**...

A ŠTO BIH JA TAVORIO U PROŠLOSTI KADA MOGU DA SANJAM O STVARIMA KOJE ME **TEK ČEKAJU?**

IPAK, NIKADA MI NIJE BILO MRSKO DA ISPRIČAM PRIČU. POSEBNO KADA MI JE PEHAR PUN SVEŽEG VINA... I KADA JOŠ JEDAN VRČ VALJA DOKRAJČITI.

GOSPODARU, DA LI BISTE POČELI OD ČAROBNJAKA **SOTE**... IZAJE **STRABONUSA** I **AMALRUSA**... I ISHODA BITKE NA ŠAMU?

HA!

"NA PROPLANKU ŠAMSKOM, LAV JE **GOTOV!** ŠAPE MU KRASI **GVOZDENI OKOV!** KLICALI SU — **GLASNO UZ ZVUK TRUBA!** KLICALI SU — **LAV JE OSTAO BEZ ZUBA!**"

ČAK SI I TI SIGURNO ČUO TU PESMU, A? AKVILONCI SU TOLIKO NJIH NAPISALI O MENI. OVA BAREM IMA VEDRU MELODIJU DA LIBLAŽI GORKE STIHOVE. DA... VEOME GORKE.

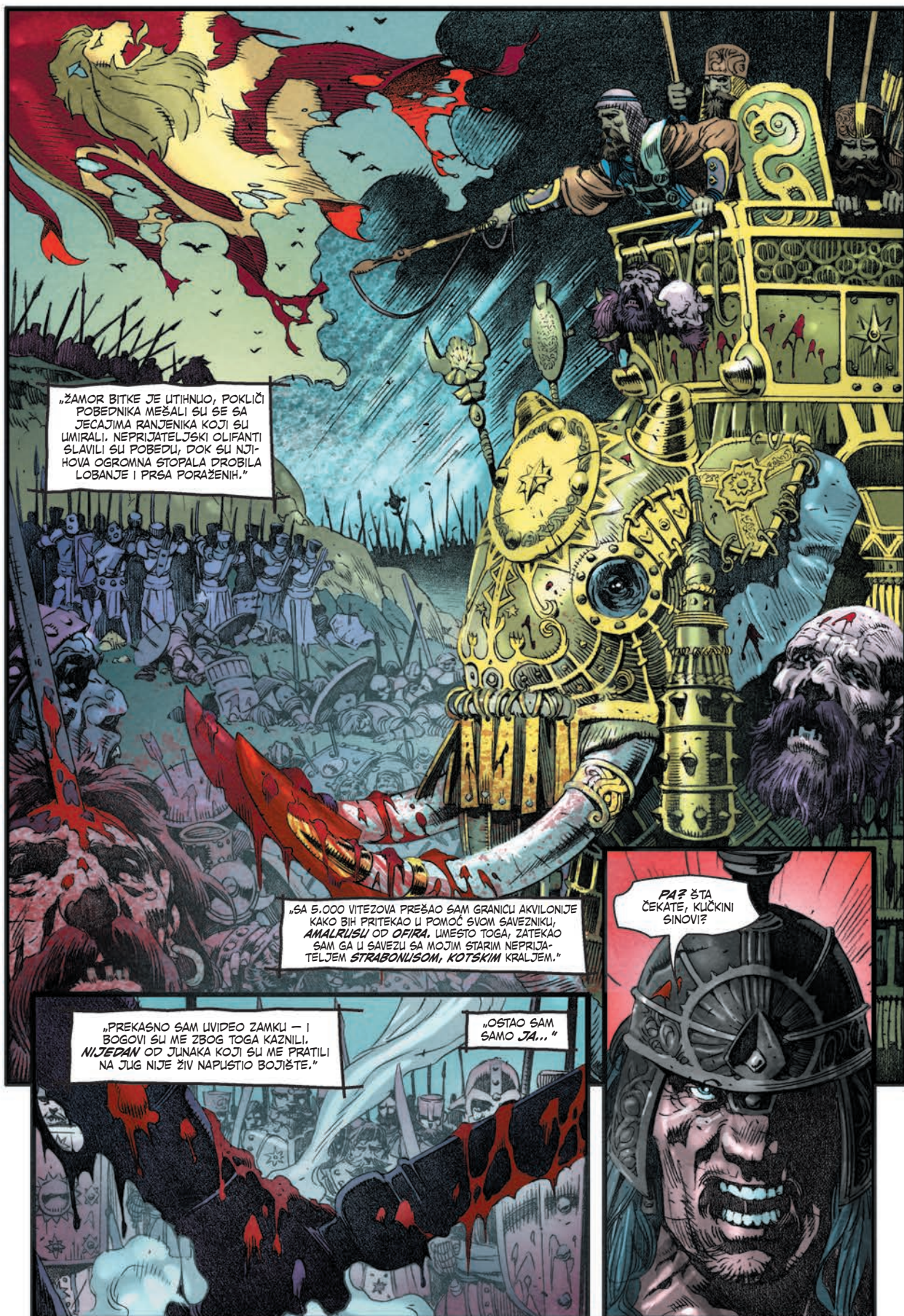
TOGA DANA NA PROPLANKU, VIDEO SAM SVOJE VITEZOVE ISEČENE NA KOMADE... ŠMRSKANE I IZMRCVARENE, POSLATE U VEČNOST...

ZGRABI ČAŠU, MOMČE.

AKO ŽELIŠ PRIČU, TAKO MI **KROMA**, PRIČU ČEŠ I DOBITI.

„ŽAMOR BITKE JE UTIHLIO, POKLIČI POBEDNIKA MEŠALI SU SE SA JECAJIMA RANJENIKA KOJI SU LIMIRALI. NEPRIJATELJSKI OLIFANTI SLAVILI SU POBEDU, DOK SU NJIHOVA OGROMNA STOPALA DROBILA LOBANJE I PRSA PORAZENIH.“

„SA 5.000 VITEZOVA PREŠAO SAM GRANICU ARKILONIJE KAKO BIH PRITEKAO U POMOĆ SVOM SAVEZNIKU, **AMALRUSU OD OFIRA**. UMESTO TOGA, ZATEKAO SAM GA U SAVEZU SA MOJIM STARIM NEPRIJATELJEM **STRABONISOM**, **KOTSKIM KRALJEM**.“

PA? ŠTA ČEKATE, KUĆKINI SINOVI?

„PREKASNO SAM LIVIDEO ZAMKU — I BOGOVI SU ME ZBOG TOGA KAZNILI. **NIJEDAN** OD JUNAKA KOJI SU ME PRATILI NA JUG NIJE ŽIV NAPUSTIO BOJIŠTE.“

„OSTAO SAM SAMO JA...“

**KO UMIRE
SLEDEĆI?**

**„JA – KONAN, KRALJ AKVILONIJE,
GOSPODAR TAMARA – SAM!“**

**BAH! ZAŠTO
BISMO HVATALI ŽIVU
ZVER, KADA JE VEĆ
TOLIKO MOJIH VITEZOVA
PRETVORIO U GOZBU
ZA VRANE?**

**ŠTELCI,
NAGOTOVS!
ČEKAJTE MOJU
NAREDBU!**

**„U TOM TRENUTKU SE POJAVIO
STIGIJAC.“**

**NE!
UHVAĆITE
UZURPATORA
ŽIVOG!**

„IME MI JE BILO
SOTA-LANTI...
POKLONIK POGANOG
BOGA **SETA.**“

„PRIČALO SE DA JE TRGOVAO ROBLJEM U ZAMENU ZA
MAGIJSKE KNJIGE, POVEZANE LJUDSKOM KOŽOM! PRI SAMOJ
PRETNJI DA ĆE NJEMU BITI **PRODANA**, NEMIRNA DECA I
NEPOSLUŠNA POSLUGA ODMAH BI SE DOVODILA U RED!“

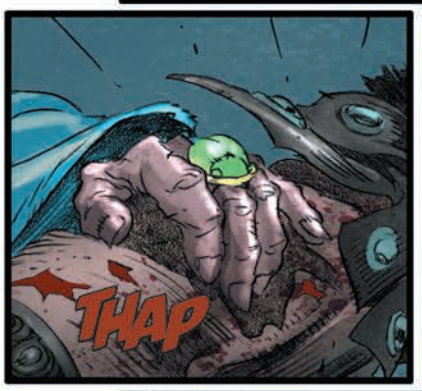
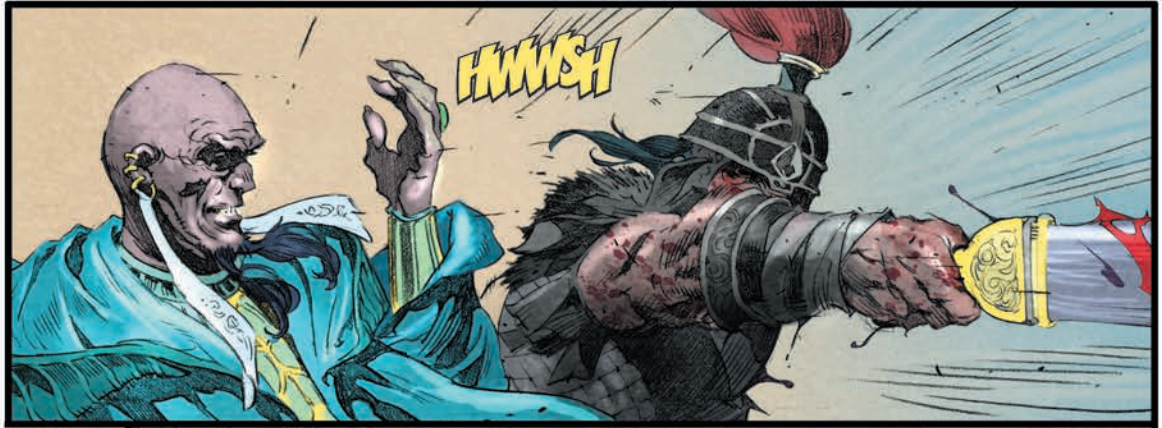
NUDIM
TI **ZIVOT**,
KONANE!

A JA TEBI,
ČAROBNJACE,
NUDIM SMRT!

NE SPOMINJI MI
SVOJE MLOHAVE BOGOVE,
AMALRUSE! ZAR JOŠ
NISI NALUČIO DA JE MOJE
LUKAVSTVO MOĆNIJE OD
BILO KOG MAČA?

MOJ PRSTEN IMA
BODLJU, OMAZANI SOKOM
GRIMIZNOG LOTUSA! ČAK I
NJEGOV NAJBLAŽI POLJUBAC
IZAZIVA KOMPLETNU
PARALIZU!

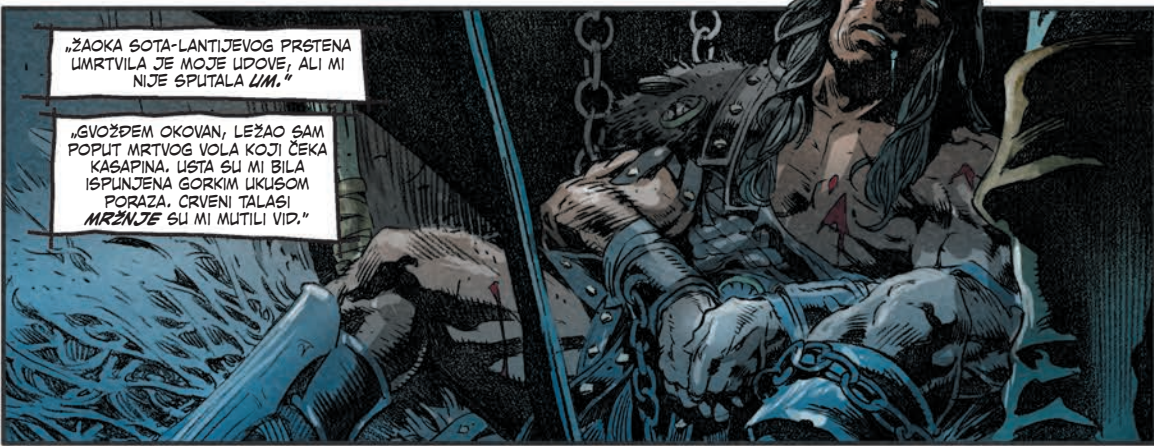

VEŽITE GA U LANCE
I SMESTITE U KOČIJU!
SUNCE JE NA ZALASKU!
MORAMO KRENUTI KA
KORŠEMIŠU!

„TAKO JE TVOJ KRALJ POSTAO
ZATVORENIK ŠOTA-LANTILJA I
NJEGOVIH PLEMICKIH MARIONETA.“

„CELE NOĆI ŠMO PUTOVALI
PREKO OFIRSKIH I KOTSKIH
RAVNICA...“

„ŠAOKA ŠOTA-LANTIJEVOG PRSTENA
UMRTVILA JE MOJE UDOVE, ALI MI
NIJE SPUTALA UMI.“

„GVOŽĐEM OKOVAN, LEŽAO SAM
POPUT MRTVOG VOLA KOJI ČEKA
KASAPINA. USTA SU MI BILA
ISPUNJENA GORKIM UKUSOM
PORAZA. CRVENI TALASI
MRŽNJE SU MI MUTILI VID.“

„ŠENOVITE FIGURE KRETALE SU SE
KROZ CRVENU IZMAGLICU... ŠTENE
IZNEDRENO U ŠIMERIJANSKIM
BRDIMA, OBUČENO U KOŽU,
KOJE PLJAČKA I JURJI KURVE
PO GRADOVIMA NA ISTOKU...”

„NAJAMNIK U CRVENOM PLAŠTU,
SA ŠLEMOM I OKLOPOM KOJE JE
STRGAO SA LEŠEVA... GUSARSKI
KAPETAN, ČIJI JE BROD SA
ZMAJEM NA PRAMCU OSTAVLJAO
TRAG KRVI I PUSTOŠENJA DUŽ
JUŽNIH OBALA...”

„ZAPOVEDNIK LEGIJA, ODENutih U SVETLI, ŠLJAŠTEĆI ČELIK... IZVIŠAČ KOJI ZA UTVRĐENJA DUŽ GRANICE NA CRNOJ RECI UHODI PIKTE...“

„KRALJ NA ZLATNOM PRESTOLU, PRED KOJIM KLEČI SVITA DVORJANA I GOSPI!“

„TAKO JE, PISARU — TE CRVENE SENE, TO SAM BIO JA.“

„TI SU PRIZORI RASPALILI VATRU U MOJOJ DUŠI, PRETVORIVŠI JE U OGANJ KOJI JE SPRŽIO SOTIN OTROV I SVE MISLI O PORAZU.“

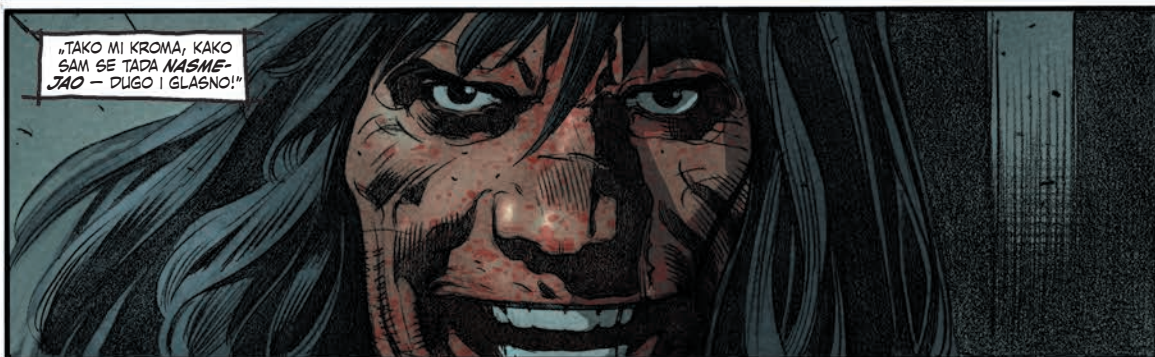

POTPIRIVAO SAM
PLAMEN SVOJE MRŽNJE
ZAVETOVAVŠI SE DA ĆU
NEKAKO NATERATI SVOJE
ZATOČIOCE DA **ZABALE**
ZBOG IZDAJE.

STRABONUS...
AMALRUS...
SOTA-LANTI... **SVI**
ĆE UMRETI!

„TAKO MI KROMA, KAKO
SAM SE TADA **NASME-**
JAO – DUGO I GLASNO!”